

ning, hvorefter de communale Bestyrelser ikke blot ere Bestyrelser for de egentlige eller de historisk givne communale Anliggender, men ogsaa ere de locale administrative Bestyrelser for Statsmagten paa det første Trin. En ganske anden Sag er det — og der, tilstaaer jeg, staaer jeg Mindretallet nærmere end Fleertallet —, om der ikke gjør sig saadanne Strømninger, — ja, lad mig sige — saadanne Fristelser, saadanne Tryk, som af Mindretallet selv er betegnet, gjældende i Communen, som paa en mere end ønskelig Maade maatte kunne eludere Indtægternes Fremdragning. Deri er jeg enig med det ærede Mindretal, at det ikke gaaer an uden Modvægt at betro denne Sag til Communernes Forsorg; jeg troer, at selv med den bedste Villie vil det falde vanskeligt for dem at fyldestgjøre det dem betroede Hverv paa en tilfredsstillende Maade. Jeg kan heller ikke sige Andet end, at, naar Fleertallet har troet at finde en saadan Modvægt i den Femtedeel, som man har villet overlade Communen, da stiller Sagen sig for mig saaledes, som om der ikke er nogen egentlig Interesse for Communerne i at faae denne Femtedeel; thi det er aldeles piensynligt, at det er af deres egen Komme, de tage den. Dog lad mig sige, at der dog er een Interesse, de herved have, men en Interesse, som jeg egentlig talte ikke ønsker at skyde frem, den nemlig, at faae fat i de Mænd, som ikke boe i Communen, men som dog have Eiendom der. Ja, der ligger det svage Punkt; lader os kun faae dette frem og tilstaae, hvad det er, der egentlig ligger deri. Jeg seer ikke rettere end, at Mindretallet fuldstændig har Ret, naar det for det Første siger, at Communerne tage denne Andeel hovedsagelig af deres egen Komme, og dernæst, at det kun er et Forslud, som de gjøre iaar paa den Indtægt, som de kunne lade være at ligne til næste Aar. Jeg sætter ikke nogen Priis paa at see dette Middel anvendt til at interessere de communale Bestyrelser for en rigtig og skarp Fremdragning af Indtægten; thi jeg troer, som sagt, ikke paa, at det virkelig vil være virksomt i denne Henseende. Naar navnlig det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds (Alders) har sagt, at den væsentligste Støtte, han derved søgte, var den, at der ga-

ves de communale Bestyrelser Leilighed til at forsøge Systemet ved Siden af Formue- og Leilighedsbeskatningen, da tilstaaer jeg, at jeg ikke rigtig kan følge ham deri; thi jeg skønner ikke rettere, end at de have fuld Leilighed til at forsøge Systemet ved Siden af det andet System, naar de skulle benytte Indkomstskattesystemet til at skaffe Skat til Staten frem; jeg kan ikke see, at denne Betragtning egentlig har Noget at sige. Nei, det er uden Tvivl en rigtig Tanke, som har ligget for, ikke blot her, men ogsaa paa andre Steder, og som jeg troer har været Grunden til, at dette Forslag er kommet frem, den nemlig, at den bedste Garant, man maaskee kan skaffe uden at sætte et stort Apparat i Bevægelse, er at interessere for Sagen Communerne gennem deres egen Beskatning. Dette er vel paa ingen Maade fulkommen fyldestgjørende, thi med den Udvikling, som den ærede Ordsrører glædede sig til, at der er kommen her i Landet, troer jeg ogsaa nok, at det vil kunne lykkes at finde paa, hvorledes man skal skaffe Penge tilveie gennem en noget højere Procent og en noget ringere Indtægtsansættelse i Communerne, naar man veed, at den samme Ansættelse skal bruges til Paaligning af Skat til Staten; men jeg indbrømmer dog, at den bedste Hjælper, man i Forholdene selv kan faae, er den, at benytte Indkomstskatten ogsaa til Paaligning af de communale Statter, som man ikke kan undgaae, som man skal skaffe tilstede. — Der er ogsaa af Mindretallet anført, at det skulde være ydmygende for Communerne, at Stattecommissairerne ere stillede, som de efter Fleertallets Forslag ere. Dog, lad mig, forinden jeg gaaer ind paa dette Punkt, sige, at jeg anseer det for umuligt at benytte Procentssystemet, naar man ikke fastholder Regjerings- og Districtscommissairer. Dette er for mig en Betryggelse og den alvorlige Betryggelse, som jeg for mit Vedkommende maa fordrø saavel som de deraf flydende Udgifter, dersom man overhovedet skal kunne nære noget Haab om at faae Indtægten frem gennem Procentssystemet. Det ærede Mindretal har meent, at det vilde være ydmygende for Communalbestyrelsen at blive stillet ligeoverfor Regjeringscommissairen. Ja, man kan jo betragte Sligt fra forskjellige Synspunkter; men